

Monster courant

Dolfijnen zomerkamp 2025

NR. 03

DINSDAG, 22 JULI, 2025

BOTERHUISEILAND KAGERPLASSEN

Op expeditie naar het monster van Loch Ness

Het weer vandaag

Quote van de dag: Ik vind het wel een beetje raar als je met een donut gaat bellen... ~ Philip

Een dag vol zon, strijd en soppende sokken

Vandaag begon onze dag met een grootse missie: de zoektocht naar het Monster van Loch Ness. Niet het monster uit Schotland natuurlijk nee, wij gingen op jacht naar de mysterieuze eilandvariant: "Toch Ness", het waterschuwe waterbeest dat zich volgens lokale legendes alleen laat zien als je héél stil peddelt en héél veel geluk hebt... of een boterham met pindakaas bij je hebt.

Bewapend met peddels, zonnebrand en een flinke dosis lef stapten we in onze kano's. De zon scheen fel, maar de wind... die blies als een woeste stormgeest uit het noordwesten. Sommige peddels leken nauwelijks vooruit te komen. Er werd gemompeld dat de wind gestuurd werd door een jaloerse eilandgeest die zelf ooit op expeditie wilde, maar te zeeziek werd.

En toen kwam het land...

Het Oerwoud van de Kagerplassen...

Plotseling moesten we de kano's over land tillen. Geen grap. We kwamen terecht in een soort oerwoud van struiken, takken, modder en mysterieuze plakkerige bladeren. Met de kracht van trolspieren en de vastberadenheid van een verdwaalde kobold sleepten we de kano's over paden die amper paden genoemd mochten worden. Sommigen beweren dat we een zwerm moerasgnomen tegenkwamen anderen zeggen dat het gewoon muggen waren. Feit is: we vochten ons een weg naar nieuw water.

En wat vonden we aan de overkant?

Wat eten we vandaag?

De kookstaf heeft heerlijke Slijmslierten met Krakenkruiden en Spekbeetjes (Pasta met spinazie, spekjes en ui) gemaakt. Achteraf hadden we het monster van Toch Ness in vla!

De Verborgene Vallei der Speeltoestellen!

Een strandje. Maar niet zomaar een strandje. Een verborgene vallei vol speeltoestellen, schommels, klimconstructies én... een uitkijktoren! Sommigen dachten dat het een monsterlijke wachttore was wij gebruikten hem natuurlijk meteen als verkenningsspost voor het Monster van Toch Ness.

Hoewel we het monster zelf niet zagen (hij had zich vermoedelijk verstopt achter een fontein van zonnestralen), namen we genoeg met de ontdekking van deze magische plek. We picknickten op het strand, proefden de vrijheid én een ijsje!

Monster courant

Dolfijnen zomerkamp 2025

NR. 03

DINSDAG, 22 JULI, 2025

BOTERHUISEILAND KAGERPLASSEN

Speedbootmodus geactiveerd

Op de terugweg kregen we de wind in de rug. Onze kano's veranderden in raketten. Of speedboten. Of misschien zelfs vliegende tapijten met peddels. Wat vaststaat: we gleden over het water alsof we voortgestuwd werden door de staartslag van Toch Ness zelf.

Eenmaal terug op kamp kwamen we tot rust met een monsterlijk bord vol lekkers, en ja, bij het toetje vonden we éindelijk een spoor: een scheef geslagen vlaafdruk die overduidelijk een schubbenpatroon had samen met stukken zeeslang. Het monster is écht.

De Raadsel-sfinx en het Avondavontuur

Na het eten verscheen daar een mysterieus wezen op het kampterrein: de Raadsel-Sfinx. Een alwetend monster dat geen tanden heeft maar wel scherpe raadsels. Ze daagde ons uit: "Los mijn vragen op, of ik blijf voor altijd op je slaapmatje zitten." Dat wilden we natuurlijk niet. Dus gingen we in groepjes op pad. Over het hele terrein lagen antwoorden verstopt, soms onder een boom, soms bij een tent, soms naast een plotseling verdacht enthousiaste leiding. Er waren flauwe raadsels, hersenkrakers en minstens één vraag die niemand snapte, maar we deden alsof. Dankzij goede samenwerking, gerichte denkpluimen en een tikje vals spelen wisten we alle vragen op te lossen en verdween de sfinx met een mysterieus lachje in de schemering.

Slapende Monsters

Na zo'n dag vol varen, sjouwen, raadsels en ontdekkingen waren we natuurlijk allemaal helemaal op. Al wilden sommigen dat niet toegeven ("nee hoor ik ben helemaal niet moe ik kan nog wel levend stratego spelen met één been").

Toch beweerde de leiding dat ze de vermoeidheid "van onze voorhoofden konden aflezen." Wijzelf zagen niks in de spiegel, maar goed, we werden toch vriendelijk maar doeltreffend naar bed geleid.

En nu slapen we. Sommigen met knuffel, sommigen met sok, sommigen met de laatste puzzelvraag nog in hun hoofd.

Morgen gaan we verder met onze zoektocht naar monsters, mysteries en momenten die je thuis toch echt niet meemaakt. Blijf lezen in de enige echte MonsterCourant!